

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 2. Idem à sacris litteris docetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

nunc Latinè, nunc Græcè, nunc Hebraicè,
 nunc alijs idiomatis conuicia iacentes.
 Quis morbus est, qui futura, aut absentia
 mortalibus patefaciat? Ex energumenis
 autem talia intelliguntur, vti & occulta
 astantium peccata non rarò propalam re-
 uelantur. Denique quis morbus tantas
 ægroto dat vires, vt eum catenis astrictum
 vix quatuor validis lacertis viri possint co-
 hibere; aut etiam vt è templi pauimento,
 per aërem, vsque ad fornicem summum
 tholámue se se queat extollere? Ægrotat
 profectò mente, quisquis hos effectus mor-
 bis naturalibus ascribit. Posteriores au-
 tem, qui animabus defunctorum hæc at-
 tribuunt; eodem argumento confutantur,
 quis enim illis hanc futura cognoscendi
 vim tribuit? quis linguas docet? Et verò
 vel animas separatas fateri, est concedere
 spiritus, qui si ad corpora pertinentes, sine
 corpore existere possunt, quanto magis
 existere poterunt, sine corpore, Spiritus ad
 corpora non pertinentes? Plura contra
 hos cumulat Tostatus argumenta.

Tostatus
 Abulens.
 q. 124. in
 cap. 8.
 Matthei.

§. II.

Idem è sacris litteris docetur.

Sed contra vtrosq; experientia quoque,
 &

& scriptura perorat. Experientia quidem, quia non solum tot antiquæ & recentes extant historiae, sed etiam oculi mille testantur, se talia vidisse, qualia neque morbus ullus, neque ulla defuncti anima posset facere, dum adiurantur, exorcizantur & datis manifestissimis signis eijciuntur nigri isti hospites. Clarissima etiam de hac re est scriptura, immo ipsius Christi sententia, & facta. Quot enim ipse daemones, diuersis locis & modis, exturbauit? Eiusdem sententiae fuerunt illi, qui *obtulerunt ei multos demonia habentes, & eiciebat spiritus verbo.* Omnia in Euangelistis sunt plena. Frustra etiam Dominus Apostolis dedisset potestatem in daemones exterminandos ab hominibus, si nulli daemones eos possiderent. Frustra Euangelium fidemque hoc signo confirmasset. Frustra etiam regulam expellendorum quorundam daemonum illis tradidisset. Atqui dedit eis eam potestatem: *Et dedit illis potestatem curandi infirmitates, & eijciendi demonia.* Item voluit fidem hoc signo confirmari: *Signa autem eos, qui crediderint, hac sequentur: in nomine meo demonia eijcient.* Sed & regulam hanc dictauit: *Hoc genus demoniorum non eijcitur, nisi per*

Matth. 8.
16. 28.
Matth. 4.
24.
Matth. 9.
32.
Math. 12.
22.
Marc. 3.
15.
Marc. 16.
17.
Matth. 17.
20.

E e 3 oratio-

Ioan. 8.
48.

Luc. 11.
15.

S. Cypr.
ad Deme-
trianum.

orationem & ieiunium. Usurparunt hanc potestatem & regulam Apostoli, & omnes ferè Sancti prodigiorum patratores. Quin & blasphemi illi Iudæorum principes, dum per summam contumeliam Christo dixerunt: *demonium habes*; itemque: *Quid ipsum auditis? demonium habet*; ac rursus: *In principe dæmoniorum eicit demonia*; opinati sunt utique, aliquos à dæmonijs inhabitari. Faceffant igitur illi atheizantes, qui, ne cogantur fateri, esse aliquos Spiritus, quod arreptitij perspicuè demonstrant, negant energumenos esse dæmonij domicilia, & incredibilia opera atque effecta morbis naturalibus ascribunt, nempe quales medici, tales Christiani, helleboro curandi. Itaque non frustra in Sacerdotali Romano posuit Ecclesia formulam exorcismi, qui non est aliud, quàm oratio & adiuratio ab Ecclesia approbata, qua nomine Christi imperamus dæmoni, ut ab homine recedat. De quo S. Cyprianus agens Demetrianum Christianorum hoste sic compellat: *O si audire eos (dæmones) velles & videre, quando à nobis adiurantur, & torquentur spiritualibus flagris, & verborum tormentis de obsessis corporibus eijcuntur*

*tur, quando eiulantes, & gementes voce hu-
mana & potestate diuina flagella & verbera
sentientes venturum iudicium confitentur.*

§. III.

Quid sit, à damone infectum esse?

Ut autem homo à damone infectus di-
catur, necesse est quidem, sed non sufficit,
vt in eo insit tanquam motor illius, sed in-
super requiritur, vt in eum habeat quandã
potestatem. Neutrum sine altero sufficit.
Acceptit in Iob potestatem satan, vti in
S. Antonium, in S. Franciscum Xauerium
verberandũ, non tamen isti obsessi dicun-
tur, quia in illis non fuit Satan. In mul-
tis rebus est Satan, qui & post acceptam
buccellam in Iudam introiuit, non tamen
tunc obsessus est Iudas, quia non habuit in
eum agendi potestatem. Dicitur igitur in
eum intrasse, quia Christi vendendi sug-
gessit consilium; teste Didymo. Quod ex
Ioanne constat sic accipiendum, ait enim:
*Cum diabolus iam misisset in cor, vt traderet
eum Iudas. vbi insinuatur, aliquando, idem
esse introire & mittere in cor.* Pertinet er-
go ad infectionem etiam potestas mouendi
ac scruendi in possessum; quam sanè pote-
statem, dum exerit, non rarò monstra ex

Iob. 1.

Ioan. 13a
27.

Dydimus
l. 3. de spi-
rit. S. Ios
an. 13. 2.

Et 4 homi-